

Ende i saa kort Tid, som har været levnet Udvalget i Aar. Der er jo mangfoldige Oplysninger, som det vil være ønskeligt yderligere at faa. Og jeg vil tilføje en Ting, og det er, at naturligvis er det særdeles fortjenstfuldt for Rigsdagen at gennemføre mange Love, men jeg tror, at det er lige saa fortjenstfuldt, at man ikke gennemfører Love, før man har en solid Overbevisning om disse Loves Nødvendighed, og ved saa vigtige Love som dem, hvorom der her er Tale, er det af stor Værdi, at der bliver Løjlighed for Befolkningen til gennem Pressen og den offentlige Diskussion af interesserede sociale Lag at kunne drøfte disse Sager. Saadanne Forslag som f. Eks. Forslaget om at anvende et saa betydeligt Beløb, hvorom der her er Tale, til Routen Gedser—Warnemünde, hvor der forlanges et Beløb af 3 Millioner Kr., som upaatvivlelig ville drage efter sig et Broanlæg fra Masnedsund til Orehoved til et Beløb af 8 Millioner Kr., og saa Tanken om et Jærnbaneanlæg fra Orehoved over Saksøbing og Maribo og derfra Forbindelse med Femern, alle disse Forslag maa naturligvis kunne tages under en samlet Overvejelse, inden man med Rette kan komme og foreslaa Tinget at vedtage en saadan enkelt Linie som den her foreliggende. Medens Udvalget altsaa har ment, at det umulig i den Del af Samlingen, der vel nu er det levnet, og med de Oplysninger, som det først har faaet den 14de Marts — hvilke Oplysninger igen førte med sig, at der er forskellige andre Oplysninger, man endnu maatte ønske — kan danne sig en virkelig Overbevisning om, hvad der bør gøres i de af Regeringen foreslaaede Retninger, har Udvalget dog ment, at man straks burde imødekomme Regeringens Ønske om de Ting, der ikke staa i saadan direkte Forbindelse med de øvrige Jærnbaneanlæg, og som maa siges at være i sig selv i Øjeblikket nødvendige, og det er Forslaget om en Udvidelse af Esbjerg Jærbanestation og Forslaget om at erhverve de til Anlæg af en Godsbanegaard i Aarhus nødvendige Arealer i Byen. Med Hensyn til det første Forslag, Esbjerg Jærbanestation, ere vel alle enige om Nødvendigheden deraf, og det er jo særligt for Statsbanernes Vedkommende af største Betydning, at de kunne blive satte i Stand til at imødekomme den stedse voksende Trafik over Esbjerg Havn og til Dels fra Esbjerg By. Jeg har allerede under 1ste Behandling udtalt mig om det ubillige i, naar det fra

Banernes Side maa siges at være nødvendigt at faa denne Udvidelse, at forlange, at Esbjerg By skal bidrage sit dertil, eftersom det er det første Anlæg, der i Virkeligheden gives til Fordel for den paagældende Station. Udvalget er gaaet ind derpaa, og jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa Sagen. For mit eget Vedkommende har jeg stillet et Ændringsforslag under Nr. 8, som imidlertid ikke er tiltraadt af Udvalget. Staten fordrer, naar Stationen skal anlægges, at der til Lettelse for Trafikken anlægges en Gade langs med Stationens vestre Side, og dertil skal Esbjerg bidrage den fornødne ved at ekspropriere Grunden og anlægge Vejen. Jeg har ment, at det var ubilligt, at Esbjerg skulde bære alle de meget betydelige Omkostninger dertil, saa meget mere som der fra tidligere Tid eksisterede en Overenskomst mellem Banen og Byen om, at Byen til Fordel for Banen skulde anlægge den omtalte Vej, men at Banerne i Erkendelse af den Brug, de havde derfor, skulde bidrage dertil ved at yde et Stykke af Areal. Nu benytter Staten dette Areal og indtager yderligere ny Grund ind mod Byen og vanskeliggør, derved Byen at ekspropriere den fornødne Grund til et saadant Vejanlæg. Jeg har ment, at Staten i alt Fald burde deltage i Ekspropriationen for en saa bred Strimmel, som man tidligere har været enig om, at den skulde afgive til Vejen. Jeg har ikke fundet Støtte i Udvalget derfor, saa jeg kan ikke vente at faa det gennemført, men jeg vil dog henstille til det høje Ting at støtte mig i denne Sag. Det sidste Ændringsforslag under Nr. 12 gaar ud paa at forandre Lovforslagets Titul saaledes, at det kommer til at lyde som et Forslag om forskellige ny Statsbaneanlæg i Jylland. Anlægene i Fyn gaa altsaa ud, idet vi maa tænke os dem udsatte til en senere Tid. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Ændringsforslagene til det høje Tings Velvilje, og jeg skal gøre opmærksom paa, at det er det samlede Udvalg, der stiller dem, undtagen, som sagt, mit Ændringsforslag under Nr. 8 og Ændringsforslaget under Nr. 11, hvor et af Medlemmerne ikke har villet gaa sammen med det øvrige Udvalg. Jeg anbefaler Sagen til den højtærede Ministers Velvilje, og jeg haaber, at han ved sin Indflydelse, hvis den nu kan føres igennem her i Tinget, vil være i Stand til at føre den igennem i Landstinget, idet det jo maa siges at være i Banernes, i Statens Interesse, at Forslaget gennemføres. Og det er jo ogsaa Ministerens